

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Pavla Molka, v právní věci žalobce **M. C.**, zastoupeného JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 1. 2016, č. j. 62 Az 7/2015 - 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal prostřednictvím zástupce dne 10. 2. 2016 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 1. 2016, č. j. 62 Az 7/2015 - 43, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení. Zjistil přitom, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl dne 26. 1. 2016 doručen do datové schránky stěžovatelova zástupce JUDr. Petra Navrátila. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve středu 27. 1. 2016 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý 9. 2. 2016 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Podal-li stěžovatel kasační stížnost až 10. 2. 2016, učinil tak po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu